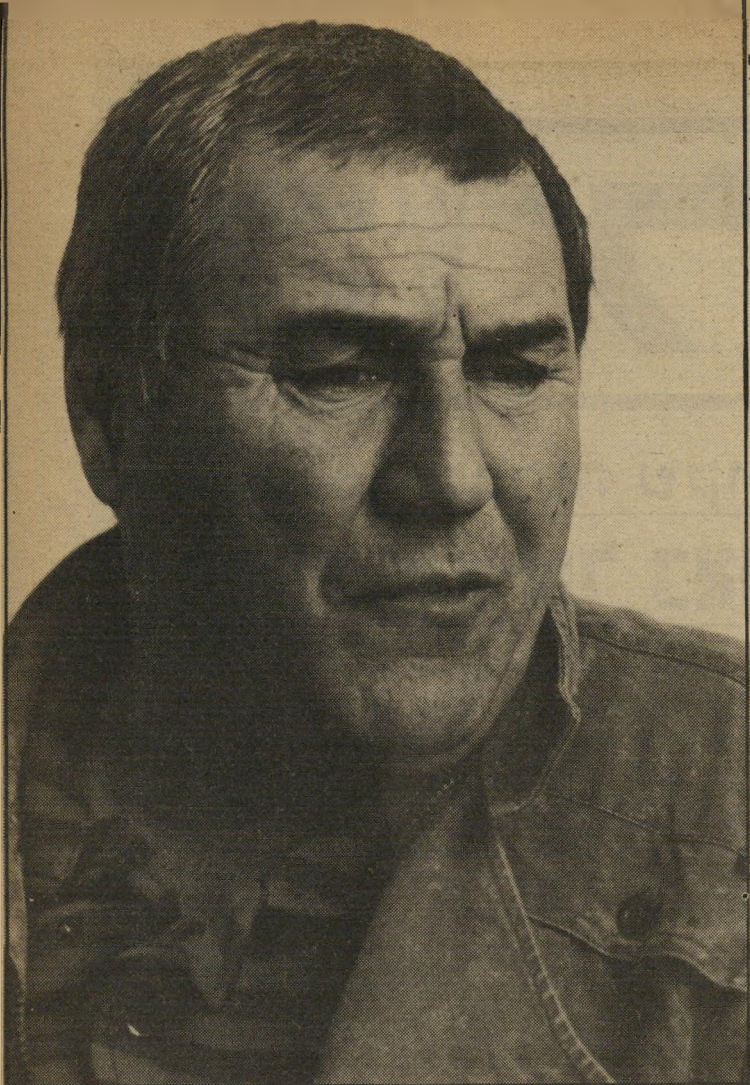

יזכו. מי אשם במותו של החייל ארז שיטרית, בן ה-17 מקום מפני שלא היה מסוגל לחיות בלי אמא?

אב שלמה שיטרית
אני מוסר לכם את הבן שלי

צילום: אריאל גולדברג

לקנות לנו בירה. הוא היה עוזר לכל השכונה לסחוב סלים". סימי, האם, היא הרבה יותר רברנית מבעלה. היא נרגשת, מרבה לדבר ול-הציג את צערה.

מה פתאום כתבו על ארז שהיה מנערי-רפול? הרי הוא סיים בית-ספר עממי, ואחר-כך למד כיתה ט' בתיכון מקיף וסיים כיתה י' בסדנא צבאית. הוא היה תלמיד בינוני, אבל אף פעם לא היו איתו בעיות. בחיים לא היה לו תיק במישטרה, הוא אפילו לא התקרב למישטרה!

היו לו תחביבים. הוא שיחק כדור-סל. ארז היה 195 ס"מ גובה. ניגן שנה באורגן, התאמן במכוני-כושר. כל מה שילדים טובים עושים. מוסיקה היתה תמיד בבית. שלמה, בעלי, היה בנערותו רקדן בלהקת כינורות, והוא גם מנגן בסכסופון ושר.

ארז תמיד רצה לעזור לי, היה ילד של בית. כאשר ניקיתי תריס גבוה אמר לי: אמא, אל תתאמצי, אני מגיע לשם בקלות, אני אנקה את התריס. היה מנקה אחרי את המיקלחת.

ארז היה ילד שובב. לפעמים שיחק בגולות או בכדור, ושכנים באו להת-לונן. אבל כאשר ילדים הציקו לאשה זקנה, שגרה לידנו, הוא ביקש מהם להפסיק, והיא באה לספר לי על זה.

אם היתה קינאה בין הילדים שלנו? יש לנו שלושה ילדים, אלון, 23, ארז ו"ל ובת, אלה, בת 17 וחצי. או קינאו בארז. כי ידעו שאותו אוהבים הכי חזק.

האב: יש דברים שאינם ניתנים לשליטה. כמו שאינני יכול להפסיק את פעימות-הלב שלי כך הערפתי את ארז. אני אוהב את ילדי האחרים, אבל ארז נתן כלי-כך הרבה טוב!

המפקד הרגיע

ב משך שנתיים לפני הצבא הס' טובב ארז ולא למד. אמרתי לו שיעשה בגרות. הוא שמע לי, הלך לבחינות והתקבל לחמישה מיקצועות. אמרתי לו שזה יותר מדי, הוא יישבר בתמישה מיקצועות, שיירשם רק לש-ניים, ואחר-כך יוסיף, מספרת האם. אבל משום-מה לא הספיק ארז להתחיל ללמוד. הוא עבד קצת עם אביו ועם דודו, ובחופש עבד בקטיף-בננות, עבד דה המצריכה כוחות רבים.

אחיו הבכור, אלון, היה כבר בצבא, כאשר הגיע מועד-גיוסו של ארז. אלון שירת בשיריון. גם לו היה בהתחלה קשה להתרגל לחיות מחוץ לבית, אבל אחרי שהועבר למחנה קרוב יותר לא היו איתו בעיות.

של חייל

הזה: ארז היה הבן שלי, הוא היה צמוד אלי. יחד יצאנו לדוג, לשחק כדורסל ולעבוד. הוא היה ילד שהסתפק במועט. הוא מאוד אהב לעזור לכולם. אם אמרתי תי במיקרה ששכחתי לנקות את המח-סן, כאשר חזרתי הביתה היה המחסן מסודר. אם ראה שנגמרה הבירה במקרר ואני יושב עם חברים, היה נוסע העירה

תי. בסוף הכניסו אותי למפקד. הוא זכר את ארז מהיום הקודם ואמר שאין צורך לדאוג, שזה קורה הרבה לטירונים כצבא. הוא אמר שרואים על ארז שהוא ילד טוב ולא מנסה לעשות בעיות.

ראיתי שם עוד הרבה חיילים שחיכו למישפט, מפני שברחו הביתה. זה לא רק הבן שלי שעושה בעיות כצבא. ארז נשאר, ואני חזרתי הביתה. בערב שוב הגיע ארז הביתה.

לא היתה ברירה. למחרת ליווה האב את בנו לבקו"ם. זו היתה כבר הפעם השלישית. דיברתי עם המפקד, ושנינו הבנו שמעצר לא יעזור. הוא אמר שישאיר את ארז בהדרמיעצר לשם הרתעה.

לארז לא היה הסבר למעשיו, אבל כשלב זה הוא כבר העדיף שלא לשרת בצבא. דיברתי עם הקב"נית (קצי-נת-בריאות-נפש). היא אמרה שהוא ילד נחמד, והיא תסדר לו טירונות קצרה, ואחר-כך יוצב ליד הבית.

סימי, האם: אמרתי לארז שלא עולה בדעתי שהוא ישתחרר מצב"ל, כי התווית הזו תלך איתו כל החיים. אמרתי לו שעם קצת תשומת-לב ורצון טוב הכל ילך בסדר.

כמו סטאלאג

את הטיירונויות סיים ארז ללא כל בעיות, הוא אף נהנה ממנה. הוא הלך למישטוח, הביא הביתה את הנשק, ולא קיבל אף תלונה אחת במשך חוד-שיים.

אחרי הטיירונויות הועבר למחנה סמוך לטבריה, שם היה אמור לשרת כאפי-סנאי.

ביום שהגיע לבסיס החדש ברה ארז בערב הביתה. למחרת טיפלן מישוהו בבוקר ודיבר עם אמו של ארז. הוא הציג את עצמו כמפקד של ארז, ואמר שירפוק לו 35 ימי-מעצר. לא הבנתי מדוע הוא מדבר איתי בגסות כזאת, מספרת האם.

ארז לא רצה לחזור לבסיס. הוא אמר ששמע מחברים שהבסיס הוא כמו סטאלאג. שמתעללים שם בחיילים,

אילנה אלון
(המשך בעמוד 24)

ארז רצה ללכת לקומנדו הימי. אמרתי לו שזה לא מתאים לו, שילך ליחידה רגילה, מספר האב. כאשר הגיע יוסי-הגיוס סירב ארז שאמו תלווה אותו. שאבא יביא אותי ללישכת-הגיוס כמו שהביא את אלון, אמר להם. ארז נופף בידו לשלום לאביו, ונסע באוטובוס לבסיס-קליטה-הזמיון. בערב בא בחזרה הביתה. ההורים הוכיחו אותו, אמרו לו שעם צה"ל לא משחקים, שיקבל עונש, והחזירו אותו למחרת לבסיס, ביחד עם אחיינו. באותו הלילה חזר שוב הביתה.

הפעם התערבה האם ואמרה כי היא תיסע איתו, למחרת, כדי לדבר עם המפקד שלא ייענש.

אני זוכרת, זה היה יום גשום, קמנו כ-6 בבוקר ואלון לקח אותנו לבקו"ם. לא רצו להכניס אותי למחנה. בכיתי ליד השער, התחננתי שיתנו לי לדבר עם המפקד. לא רצו. עברה קצינה וראתה אותי. היא ריחמה עלי, הביאה לי כוס-מים. הייתי נסערת מאוד, בכי

ארז שיטרית בילדותו: משחק עם חברים ובלב, מנגן באקורדיון, מחזיק ברובה-טומו
אם אני אמות אתם תתחרטו ותכבו אתם לא יודעים איזה אנשים יש שם!